

Latinsk Version

ved

V. H. Kjaer Hovedexamen 1887.

Steingrims Finsen

Quintus Fulvius Flaccus byggede som Censor et Tempel for Fortuna, som han havde lovet som Prator i Spaenien under Krigen med Celtibererne, og anstremte sig sig iverigt for, at det skulde blive det største og prægtigste Tempel i Rom. Da han mente, at han vilde give det Tempel en smukt Præg, naar Jagtstenerne vare af Marmor, drog han til Bruttienernes Land og tog næsten Halvdelen af Jagtstenerne paa den lacinske Junos Tempel, idet han mente, at det vilde

ville make til at bygge det med, som
skulde bygges. Der saa Skibe rede til
at tage dem om Bord og bringe dem
derhen, de Forbundsfallerne ved Censur,
rens Myndighed vare skrammede fra
at forhindre den Helligbrøden. Da Cen-
soren var vendt tilbage, blev Tugterne,
som bragte Land og transporterede op
til Tempel. Skjøndt han søgte at
skjule, hvorfra de vare, kunde det
dog ikke holdes (det) hemmeligt. Der
opstod derfor Larm i Curieh; det for-
dredes fra alle Sider, at Consulerne
skulde forelægge den Sag for Senatet.

Og saa snart Censoren var hentet
og kom ind i Curieh, for de alle som
er langt mere fortrolige, ^{de} paa ham,
da han viste sig: Det anseelige Tem-
pel ides Syn, som Pythagoras ikke
~~har~~ kendte, og heller ikke Han-
nibal, har Censoren, som et valgt
for at holde over, hvad der er Skik
og Brug, paa den skammeligste
Maade berøvet dets Tugsten og næsten
omstyrtet, og med at nedrive de udti-
delige Juders Tempel, gjør han no-
get, som kunde synes uædruget, hvis
han gjorde det med Forbundsfallernes

private Bygninger, og han paadrager
Romersk Folket en Straffelse af det helligs,
ved at opbygge Templer af Bygde
for Templer, som om de iiddelige
Guder ikke allerede ere de samme.

Da der var gjort Henstilling, skenke
de alle for det samme, nemlig at Tag-
stenene skulde bringes tilbage og lag-
ges paa Tempellet, og at der skulde an-
stilles Sonorer til Juno. Hvad naar-
kelten af det hellige angaar, blev det ud-
ført ombyggeligt; men Entreprenen-
erne besluttede, at de havde Ladet Tagste-
nene ligge paa Tempelgrundens fordi

ingen Bygmester kunde finde en Frem-
gangsmaade ved at lægge dem tilbage. -

Latinsk Version.

ved

Høiarsexamen 1887.

for

J. Falskov

Vilmar

Quintus Fulvius Flaccus byggede som Censor
det Tempel for Fortuna, som han havde lovet som
Prætor i Spanien i Krigen med Keltibererne,
med nærlig Blik for, at der ikke skulde være
noget større og prägtigere Tempel i Rom. Da
han mente, at det vilde pryde Templet meget,
hvis Tagstenene vare af Marmor, rejste han til
Cinthians Land og tog Halvdelen af Tegen paa den
laciniske Juncos Tempel af, idet han mente, at
det var tilstrækkeligt til at dække det, han ^{skulde} byg-
ge. De Skibe, som skulde modtage dem og føre
dem bort, vare beordrede, medens Fortunæfæltene vare
blivne afskrækkede af Censorværdigheden fra at for-
hindre denne Helligdomsbrankelse. Da Censoren var
vendt tilbage, bleve Tagstenene bragte i Land og

forle til Templet. Endskjønt man tar om, hvor,
fra de var, kunde det dog ikke holdes hemmeligt.
Der gested derfor Larm i Curiet, og fra alle Sides
fordrede man, at Konsulene skulde melde denne
Sag til Senatet. Men nærmest ^{Senatoren} Camillus var borte hentet
og var travelt ind i Curiet, raable alle med en Mund
mere meget mere fjendtligt, da han var til Stede, at
Senatoren, der var valgt for at have Cyprien med Sædne,
gaa en skjændig Moede havde taget Tugt af og næsten
drøgt det ærværdigste Tempel i den Egn, som ikke Jys
rhus, ikke Hannibal havde krænket, og at han ved
at ødelægge de udbødelige Guders Templer, gjorde meget,
som kunde synes uærbødig, hvis han gjorde det med
Forbundsfællernes private Bygninger, og at han
slættede Pomerfolket ^{med} en Krænkelse af det helliges,

idet han byggede Templer med Rov fra Temples,
som om de udbødelige Guder ikke overalt en de
samme. Da det var bleven indberettet, tiltraadte
alle ^{den} Mening, nemlig, at Tugstene skulde bringes
tillage og lægges paa Templet, og at der skulde
holdes en Forsoningsfest for June. Hvad der vedkom
Helligdomskrænkelser, blev udført med Cimber, En
trepennerne mædte tillage, at Tugstene ikke
bleve efterladte paa Templets Grund, da ingen
Bygmester kunde finde en Fremgangsmaade til
at lægge dem paa igjen.

Version

vid

Hovedexaminen 1887.

Alfred F. Vitecke

V. 711

Censoren, Fabius Placcus lod et Tempul for Fortuna, som han som Prator i Spanien havde lovet under Krigen med Celtibererne, opføre med en udandelen af alle sine Kræfter, for at ikke noget Tempul i Rom skulde være større af Omfang eller være mere pragtfuldt. Da han mente, at det vilde være til stor Pynt for det Tempul, dersom Tagetom var af Marmor, saa rejste han til Bruttierens Land og tog det halve af Taget paa Junos Tempul i Lacinia af, idet han mente, at det vilde være tiltrækkeligt til at sætte Tag over, hvad han byggede. Der laa Mibe parate, til at tage det og føre det afsted, da Forbundsallierne ved hans Nærværelse som Censor vare bleve afskrækkede fra at

forbinden denne Helligbrøide. Efter at Censoren
var vendt tilbage, lod han Taget blive i
Land og op til (Hibens) Tempel. Endskjønt man
tas stille om, hvorfra de vare, saa kunde det dog
ikke holdes skjult. Der opstod Larm i Curiet,
fra alle Sider krævede man, at Konsulene skulde
forelægge Senatet Sagen. Men saasnart Censoren
havde gjort sin Indtræden i Curiet, bebrødte
alle og enhver ham i hans Mærkelige endnu
mere heftig: at Censoren paa en styg Maade havde
de taget Taget af det ærværdige Tempel i Egum,
^{hvor} hvorhen Pyrrhus eller Hannibal havde kræ-
ket, og at han næsten havde blottet det, han, der
var valgt til at lide de hellige Skikke, og at det,
der, ~~og~~ densom han havde gjort det overfor

Forbundsfællers private Bygninger, kunde ogsaa
uvædsigt have været, det gjorde han, idet han plynd-
rede de u dødelige Guders Tempel, og at Romer-
folket medrette sig af en religiøs Beræggrund, at
han byggede Tempel af Brudestykker af Tempel,
somom de u dødelige Gudene ikke vare de samme,
hvor de saa end vare. Efterat der var stillet Forslag,
blev alle enige om, at de Taget skulde bringes
tilbage og lægges paa Tempel, og at der skulde
holdes Forsamlingsfester til Gudene, June. Hvad der
vædsom den hellige Sag, blev gjort med Onken,
Entreprisen fortalte, at Taget blev liggende
paa Tempel Byggegrund, efterdi ingen Bygningen
kunde udspinde en Fremgangsmaade til at sætte
den paa igjen.

Aarsøexamen 1887.

Latinsk Version.

P. A. Hansen V. Klasse.

Censoren Quintus Fulvius Flaccus arbejdede paa
det Tempel for Fortuna, som han som Protor i
Spanien havde aflagt Lofte om at opføre, med stor
Forsæt, for at intet Tempel i Rom skulde være
større eller pragtligere. Da han nu troede, at det
vilde forskjønne dette Tempel meget, naar Taj-
stenene vare af Marmor, rejste han til Brut-
tius Land og lod tage indtil Halvdelen af Tajet
af Junc Læcinias Tempel, idet han mente, at
det vilde være nok til at topke det med, der var
under Bygning. Der laa Skibe rede til at lette
Anker og bringe det til Bestemmelsesstedet,
og Fortrandsfælleme lode sig af hans Anseelse: hans
Egenkab af Censur afbrød dem paa at forhindre
denne Helligbrøde. Efter at Censoren nu var vendt

tillbage, bleve Tagerne bragte i Land og
førte
baare op til Tempel. Men om endt kjönt man
søstas, hvor de vare fra, kunde det dog ikke
dølges. Der opstod derfor en Tumult i Raad-
huset; fra alle Sider fremsattes den Forderung,
at Consulens skulde henstille den Sag til
Senatets Afgjørelse. Og da saa Censoren blev
hørdt og kom ind i Raadhuset, gave de sig til
alle som med en Ånd at hadde ham volds-
omt og i langt heftigere Udbrud, i det de sagde,
at det heligste Tempel i sin Egn, som Jorhus,
som Hannibal ikke havde krænket, det havde
han, en Censor, der var udvalgt for at føre
Tilsyn med Sodome, skjøndt revet Tager af,
ja næsten ombyldt, og hvad der kunde synes

uordigt, naar han gjorde det ved Forbundsfellernes
private Bygninger, det gjorde han saaledes, at der
var de udoelige Guders Templer, han ødelagde,
og han kastede en religiøs Skyld paa Romerfolket,
i det han af sit Raad paa Templer opførte Templer,
som om de udoelige Guder ikke vare de samme
overalt. Da Sagen blev forelagt, vare alle enige
om, at man skulde udbyde det: Entrepriser at
føre disse Tægter tilbage til deres hellige Sted,
og at der skulde bringes Sønske til Juro.

Hvad der henhørte under Religionen, blev
omhyggelig udført; men om Stenene bragte
Entreprisererne den Besked, at de vare blivne
liggende paa Tempels Grund, fordi ingen Bygmester
kunde finde nogen Maade at sætte dem ind paa gjen.

Latinsk Version

af

Hovedexamen i Juni 1887

af

Hans Chr. Jacobsen.

Quintus Fulvius Flaccus opførte
som Censor det Tempel for Fortu-
na, som han i Egenskab af Prætor
i Spanien havde lovet i den celti-
beriske Krig, idet han lagde stor
Vind paa, at der ikke skulde fin-
des noget større eller prægtigere
Tempel i Rom. I den Formening
at han i høj Grad vilde smykke det
Tempel, ^{naar} som Tagstenene bleve af
Marmor, rejste han til Bruttianers
Land og lader Halvdelen af Taget
paa den læciniske Junos Tempel
aftege, idet han ussaa det for at være
tilstrækkelig til at dække det, som skul.

de bygges. Skikene laa fordige til
at tage dem ombord og føre dem
hvor, men de Forbundsfolerne blev
forskrokkede over dette hellige Rovers
Censorens Myndighed forhindrede de
dette hellige Rov. Da Censoren var
kommen tilbage, blev de satte ihjæl
og bragte til Templet. Skjønt man tæn
med, hvorfra de vare, kunde det dog
ikke dølge. Der opstod derfor en Ræn
len paa Raadhuset, fra alle Sider
forlangte man at Consulerne skulde
forelægge Sagen for Senatet. Saasnart
Censoren, der tilkaldtes, var kommen
op paa Raadhuset, behandlede alle

og enhver han leuget fjendtligere, nu
da han var personlig tilstede: Censoren
nu havde paa en skjøndig Maade ta
get Taget af og rosten omstyrtet det
arvordige ^{ste} Tempel paa den Egn, det
som ikke Tyrhus, ej heller Hannibal
havde krænket, skjønt han var velgt
for at holde Tyr paa deres Soder og
Skikke, og det, som kunde synes uvor
digt, naar han gjorde det over for For
bundsfolernes private Bygning, det
gjorde han ved at nedbrykke
de udbødelige Guders Tempel, ved som
om de udbødelige Guder ikke vare de
hannibal paa et hvilket som helst Sted. Ef.

ter at Sagen var forelagt, samstemt
mede alle om, at disse Tøjstue skul-
de sendes tilbage og opsattes paa Tem-
plet, og at der skulde holdes Lonfe-
ster for fims. Hvad der henhører
til Religionen, udførtes omhyggelig.

Entrepreneurerne meldte, at Tøjste-
uene vare bleve staaende paa Tem-
plets Byggegrund, fordi ingen Byg-
mester havde kunnet finde paa en
Freengangsmaade til at sætte dem op
igjen.

V Klasse

Latinsk Version

ved

Hovedexamen i Juni 1887.

F. Balten.

Censoren Q. Fulvius Flaccus sigte med stor
Iver at opbygge et Tempel for Fortuna, som
han i Spanien som Prætor i den celtiberiske
Krig havde boud, for at ikke noget Tempel
i Rom skulde være større eller prægtigere.
Da han mente, at dette Tempel vilde faa en
stor Prydele, hvis Tagerene vare af Marcos,
rejste han til Bruttiernes Land og aftog Halv-
delen af Tager paa den laciniske Junos Tem-
pel, idet han mente, at det vilde være til-
strækkeligt til at lække ^{det}, der (skulde) byggedes.
De Skibe, som skulde bage og føre den hastil,
vare udrustede med den Censormyndighed at af-
lutke de forekrævede Fortuudsfaller fra Heli-
ligdommen. Efterat Censoren var vendt tilbage

bleve Tagstenene bragte i Land og førte hen
til Templet. Skjønt man havde stille sved,
hvorfra de vare, kunde det dog ikke skjules.
Der opstod derfor en Larm i Raadhuset; fra
alle Sider forlangtes man, at Konsulerne
skulde forelægge den Sag for Senatet. Men
saasnart Censoren, der var tilkaldt, var kom-
men til Raadhuset, saa angreb enhver især
ham, idet han ^{var} tilstede, laug mere fjendisk:
at Censoren, der var valgt til at føre Tilleg-
net i Kædet, paa en skjændig Maade havde
taget Taget af og næsten tilintetgjort den
Ægtes pragtfulde Tempel, som ikke Pyrohus
og ikke Hannibal havde krænkert, ^{og} idet som
kunde synes uædruget, naar han gjorde det ved

det Forbundsfellerenes private Huse, det gjorde
ham, idet han overlod de udtørlige Gunders
Templer, ^{at han} og beskændte Romerfolket med en
Helligbrøde, idet han byggede Templer ved Hjælp
af Tempelers Rette, som om de udtørlige Gunders
ikke vare de samme overalt. Da Sagen var
forebragt, tiltraadte alle den ene Mening, at Tag-
stenene skulde bringes tilbage og lægges paa
Templet, og at der skulde bringes Juno Louche.
Det, der henhørte til Helligbrøden, blev omhyggelig
udført; Entreprenørerne melde, at Tagstenene
vare bleve løste tilbage paa Tempels Grund,
fordi ingen Bygmester kunde paa en og frem-
gangsmaaden med at lægge dem paa.